Није то неко пропагандно признавање, већ логични тек једне анализе од стотину страна. Није то једно медијско ласкање већ један политички закључак. Није изборна превара него је једна реалност . Основни разлог за убрзавање објављивања овог чланка је тврдња америчког амбасадора Арвазијуа: у Албанији је било напора за један организова н и и
усмерен
и
антиамериканизам кој
и
је имал
о
ћелију, имал
о
је води
ча, имао
пословну подршку, тако
ђе имало
је и машинерију. Али амбасадор Арвизу није истакао да
на
Косову има напора за стварање антиамеричког духа, желим да ово каже амбасадор Дел у Приштини, али који антиамериканизам упркос Тирани има за циљ верско покриће.

Зашто? Напори за оживљавање антиамериканског духа у простору албанског народа убрзани су након бомбардовања Милошевићог режима. У то време, у састанку министара спољних послова НАТО-а, након завршетка бомбардовања, Јошка Фишер изјаснио се за бившом америчком државном секретаром Медлин Олбрајт да: јер ово је Медлин кина борба, тако да то је и њена Победа.

А након тога проамериканизам на просторима албанског народа постао је свеобухватан дости жући цифру од 95%. Али у политици се пријатељство заснива на узајамним интересима,

а не на осећањима политичара. С обзиром да је тако, Америка данас у народу и албанским политичар
има
има главног савезника у Европи
,
нај
вернијег
и нај
захвалнијег. Али албански народ тражи да се уједини, јер је неправилно издвајан пре 100 година. И тражи да се уједини мирним путем, без рата и насиља. Политика Америке зна ово и она прихвата природну Албанију. Наводим неке примедбе: бивши председник Америке Буш дана 20. јуна 2007 год., изнео је у Тирани да Тирана треба да узме своју одговорност пред албанским народом.

Два месеца након тога у Парламенту Косова појавила се једна политичка снага са именом „Самоопредељење“ која службено тражи уједињење са Албанијом, један од највиши х службеника Америке Томас Каутримен сусрео се и разговарао са њиховим лидерима.

Један од најбољих познаваоца региона, Данијел Сервер, независно изјављује да је против уједињења Косова са Албанијом, поздравља улазак „Самоопредељења“
у Скупштин
у
Косова.

Америчка политика је прочитала да се у преамбули Устава Албаније прихвата као законито уједињење Албанаца у једну државу. Али се није супроставила, није рекла
да
треба уклонити
ову фразу
из преамбуле. И треба да будете сигурни да они знају значај речи преамбуле, много боље од албанских политичара.

Америчка политика познаје добро да у средини албанског народа постоји десетак политичких странака и удружења широм земље у централним или
општинским парламентима који
траж

е
природну Албанију. Али ниједном није био против.

Америчка политика ради да албански народ остане њен савезник. Али она зна добро да се један народ подељен у више држава може лакше манипулисати када је уједињен. Јучерашње признавање Арвизуа или сутрашње признавање Дела или прексутрашње признавање амбасадора Америке у Скопљу Влерса утврђују што сам горе изнео. Па добро, ми Албанци шта треба да радимо? Да седимо и чекамо? Не,
ми треба да кажемо да заслужујемо ову подршку.

Конкретније: Ми не треба да се замарамо изјављујући да већина албанских политичара у Приштини, Тирани, Тетову желе да се уједине, али они оклевају. Али зашто оклевају? Јер, мислим, када смо уједињени имаће мање министра, мање заменика министара, мање корупције, више конкуренције, мање антиамериканизма и др. Ово не кажу јавно, али сакривају реч интеграција
у ЕУ. Тако да ми треба да одричемо да доста од њих
,
као Албин Курти, Даут Харадинај, Јакуп Краснићи, Рецеп Селими, Хидајет Хусени, Ермира Мехмети, Фехми Мујота, Сабри Хамити, Агим Чеку и др., јавно су се изјаснили за уједињење са Албанијом. Ми не треба да се замарамо са аргументовањем испред Америке да албански народ је издвајан на колонијалистички начин у Лондону 1913
.
год., да изнесемо чињенице да Лондон није била службена конференција већ једна илегална седница. (Једина његова
одлука била је да се не сачини записник за то што се дискутује). Тако да то треба да се анулира
уочи 100
-годишњице независности природне Албаније.

Ми не треба да изјављујемо, већ да аргументујемо испред америчке политике да испред масовног проамериканизма Албанаца, неки од суседа или неки што су удаљени, покушавају и покушаће више да сутра стварају непријатељске ћелије над САД у срединама албанског народа, затим да кажу Америци: видите коме сте помогли, они су исто захвални као Талибани. Има и других, али ово је довољно да би поновно изнели да Америка подржава природну Албанију. Ми треба да вршимо свој посао да то урадимо у стварност и.

(Аутор је председник Листе за природну Албанију)

(НСПМ)